

Material de Învățare

DATE DE IDENTIFICARE

Unitatea de învățământ	Nivelul de calificare 4 Modulul: Viticultură și vinificație
Liceul Tehnologic „Gh. Ionescu –Sisești” Valea Călugărească	
Prof: Popa Elena	
Clasa: a XI-a; a XII-a Seral	
Domeniul de pregătire: Agricultură	
Calificarea profesională: Tehnician horticultor	

Rezultatele învățării: Cunoștințe 10.1.7. Plantarea viței de vie

Abilități: 10.2.12. Aplicarea metodelor de înființare a plantației viticole

Atitudini: 10.3.7. Asumarea responsabilităților privind efectuarea operațiilor din fișa tehnologică, cu respectarea NSSM

CONȚINUTURI

PLANTAREA VIȚEI DE VIE

Plantarea viței de vie presupune posesia dreptului de a planta și de a alege soiurile de viță de vie recomandate. Ea cuprinde lucrările de *pregătire a plantării* în vederea îmbunătățirii condițiilor de creștere și rodire a vițelor și *lucrări de plantare*. Reușita obținerii de plantații încheiate, longevive și cu vițe viguroase depinde de: perioada plantării, pregătirea materialului săditor, metoda de plantare și corectitudinea în executarea lucrărilor.

Vița de vie se poate planta *toamna, primăvara* sau, în cazuri speciale, *vara*.

Alegerea și pregătirea vițelor pentru plantare. La înființarea plantațiilor noi de viță de vie roditoare se folosesc vițe altoite și nealtoite de unu și doi ani. Pregătirea vițelor în vederea plantării constă în controlul tehnic de calitate și a stării fiziologice după păstrare sau transport, refacerea stării de umiditate dacă este necesară, fasonarea, parafinarea și mocirlitul.

Controlul de calitate constă în reverificarea condițiilor tehnice de calitate prevăzute de STAS-urile în vigoare.

Refacerea stării de umiditate fiziologică se execută atunci când există stări de deshidratare a rădăcinilor. Lucrarea se execută înainte sau după fasonare și constă în introducerea vițelor, altoite sau nealtoite, cu rădăcinile în apă până la jumătatea portaltoiului sau al butașului folosit inițial la înrădăcinare, în cazul vițelor pe rădăcini proprii, timp de 1-2 zile, uneori mai mult.

Fasonarea vițelor altoite sau nealtoite constă în alegerea uneia sau a două cordițe pornite din altoi sau de la vârful butașului, în cazul vițelor pe rădăcini proprii.

Pentru aceasta se lasă cordița cu inserție corespunzătoare și direcție de creștere aproape de verticală, dimensionându-se la diferite lungimi; se înlătură în totalitate rădăcinile inserate la nodurile mijlocii și superioare, în afara celor de la bază; se suprimă ciotul altoiului de deasupra punctului de inserție al cordiței și, în final, scurtarea acesteia din urmă și reducerea lungimii rădăcinilor bazale.

Parafinarea vițelor constă în izolarea cu un strat subțire de mastic a unei porțiuni începând de la 8-10 cm sub punctul de altoire până la vârful cordiței, iar la vițele nealtoite de la 10-15 cm sub punctul de inserție al cordiței până la vârful acesteia. Prin izolarea porțiunii parafinate de mediul înconjurător se previne deshidratarea țesuturilor, asigurând în felul acesta posibilitatea de substituire a mușuroiului după plantare menit să realizeze un efect asemănător. Sub aspect tehnic operația constă în introducerea vițelor după fasonare cu porțiunea ce urmează a fi izolată într-un mastic pregătit într-un mod asemănător ca și la parafinarea vițelor altoite înainte sau după forțarea prezentată în capitolul - *Producerea materialului săditor viticol*.

Mocirlitul constă în introducerea rădăcinilor cu treimea inferioară a portaltoiului, în cazul vițelor altoite, sau a butașului folosit inițial la înrădăcinare, în cazul vițelor pe rădăcini proprii, într-un amestec denumit *mocirlă*. Acesta se pregătește din dejecții proaspete de bovine, pământ mărunțit de la

locul de plantare, în proporții relativ egale, și apă.

Prin mocirlire se asigură un contact mai intim după plantare a rădăcinilor cu pământul, realizându-se o grăbire a începutului de cicatrizare a rănilor și formarea de rădăcini noi sub influența hormonilor proveniți din dejecțiile de bovine, folosite la prepararea mocirlei.

Pregătirea vițelor se efectuează concomitent cu plantarea. Eventual, controlul tehnic de calitate, fasonarea și parafinarea se pot executa cu o zi mai devreme, avându-se grijă ca până la mocirlire și plantare să se prevină deshidratarea rădăcinilor, prin stratificare provizorie sau acoperire cu prelate umede.

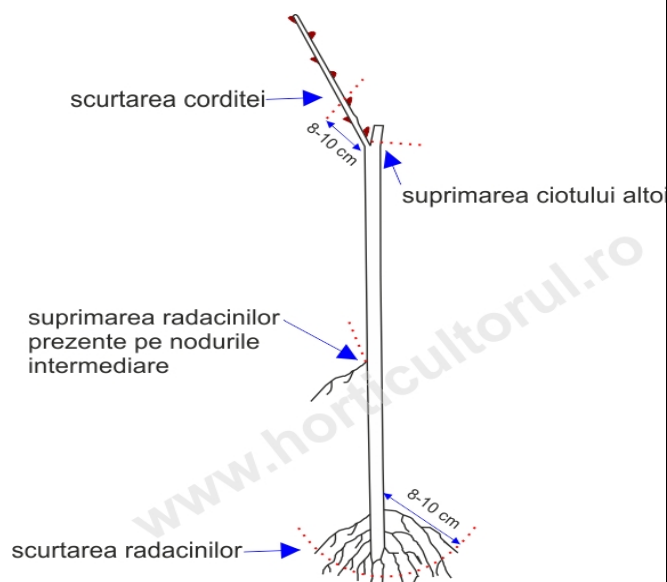
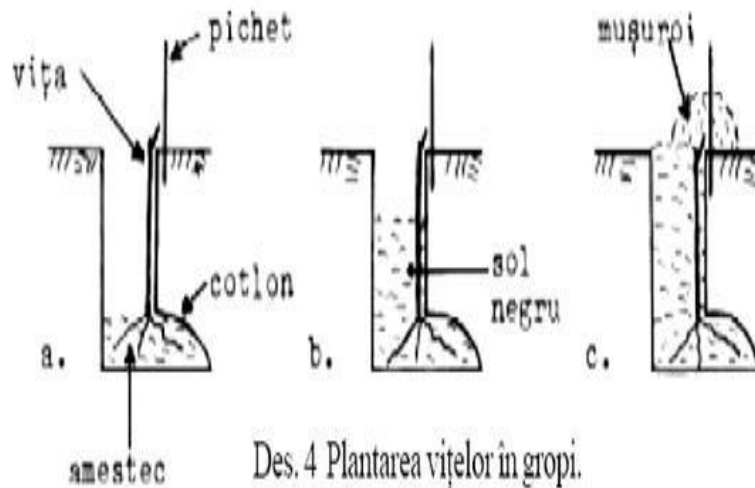
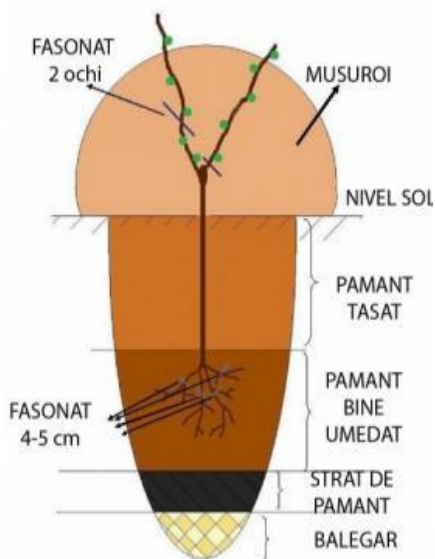

Fig. 1 Fasonarea vitei de vie

Metode de plantare a viței de vie. În practica viticolă de până acum s-au folosit și se folosesc metode diferite de plantare dintre care unele sunt specifice pentru terenurile solificate, altele pentru nisipuri, iar unele în ambele situații. După aria și frecvența de generalizare, metodele de plantare a viței de vie pe terenurile solificate sau pe nisipuri se împart în două grupe, și anume: *metode obișnuite* (uzuale) și *metode speciale*. Dintre metodele obișnuite de plantare amintim: *plantarea în gropi de dimensiuni diferite, cu sau fără mușuroi*, iar ca metode *speciale*, impuse de condițiile de biotop, particularități ale materialului săditor și aspecte social-economice se pot aminti: *plantarea în gropi deschise, plantarea cu plantatorul, plantarea de vară, plantarea semimecanizată și plantarea mecanizată*.

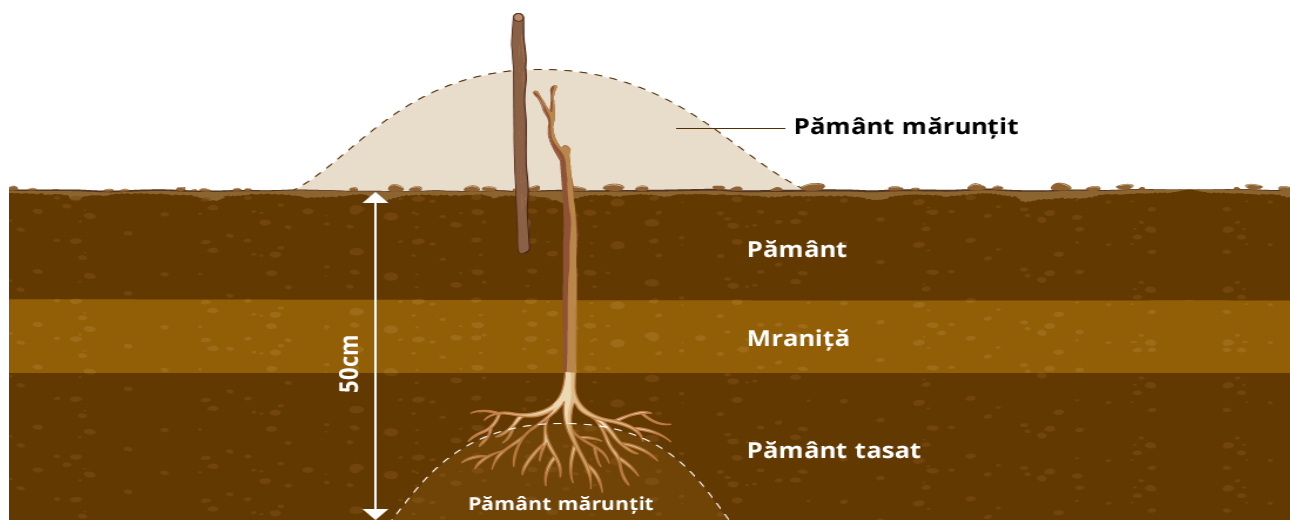
Înainte de plantare vițele se pregătesc timp de 2-3 zile în felul următor: se fasonază, rădăcinile se scurtează la 10-12cm, iar lăstarul altoiului se lasă numai unul și se scurtează la 2-3 ochi; se umectează, se tin sub apă timp de 1-2 zile; se parafinează (1/3 a părții superioare a vitei, la temperatura de 10-15°C cu un amestec din 94% parafină tehnică +3% sacîz +3% smoală); se mocirlesc, în ziua plantării vitele se pun cu 1/3 a părții inferioare în mocirlă (consistența smântâniei; bălegar proaspăt de bovine + sol galben de pădure 1:1).

Plantarea. În gropi făcute cu hârlețul în ziua plantării; groapa se face la distanța de 5 cm de pichet, fără a fi clintit din loc, pentru a asigura amplasarea strictă a viței în direcția rândului; lățimea gropii nu se reglementează (cu cât mai lată cu atât mai bine), iar adâncimea gropii trebuie să fie de 45-50 cm (lungimea portaltoiului viței este de 33-35 cm); la fundul gropii se face un cotlon (orientat spre viță) pentru a amplasa normal rădăcinile și unde se pune sol negru (de deasupra), gunoi de grajd fermentat 5-7 kg și câte 10-20g de îngrășămintă minerale de NPK; totul se amestecă, astfel încât adâncimea gropii să rămână de 32-34 cm; după ce groapa este gata, se amplasează vița (cu punctul de altoire la nivelul solului) lângă peretele cu pichet

- (a), se umple o jumătate de groapă cu sol negru, se tasează cu picioarele
 (b), se toarnă 15-30 l apă și după ce aceasta se infiltrează în sol, se umple groapa cu sol; se mai tasează o dată ușor și se face un mușuroi

Plantarea viței de vie

Materiale necesare pentru plantare

Plantarea manuală în gropi

